

народа едно много похвално слово за Божіа
 угоди́никъ, кого-то, у́блажа́ющіицъ рече: ни-
 кой не може да похвали Іована по досто-
 нійъ, освѣтъ ако бы са подвиза́ сега дрѣ-
 гый такъжъ Іованъ. И наистинъ той като
 нѣкожъ, прѣливана отъ порой рѣкъ, съ свои-
 тѣ безчетны трудове, подвигы и поучи-
 телны възпоменанія, наподава христіанскы-
 тѣ дѣши; ꙗ́ него свѣтатъ зары-тѣ на Бо-
 жижъ-тѣ благодать, чрѣзъ кои-то са пока-
 зва едному свѣтло слънце на Божество-то,
 а дрѣгомъ очисти́аніе на православіе-то отъ
 ересы-тѣ, дрѣгымъ са извѣстава като па-
 гѣба на идо́лы-тѣ, дрѣгымъ избавленіе отъ
 за́кажденіе-то, ꙗ́ управленіе на вѣржъ-тѣ и
 нѣравы-тѣ, и на дрѣгы, най-послѣ са стрѣ-
 ва да свѣтатъ небѣсни вѣнци. О Свѣщен-
 нона́чалникъ, на кого-то па́мать-та е като
 въздѣхъ, испълненъ съ благоꙋханіе! О имѣ
 Іованово, кое-то е съгласно еднакво съ дѣ-
 ло-то! О призо́ваніе Златоꙋстово, що по-
 казва на́вѣно какъжъ бѣ той словопроповѣ-
 дникъ! О ꙗзы́че по-высокъ отъ не́бе-то!
 О ꙗ́чителю, кой-то разно́сашъ Евангелскы-тѣ
 грѣмове! Тойзи Іованъ е, като Іована прѣд-